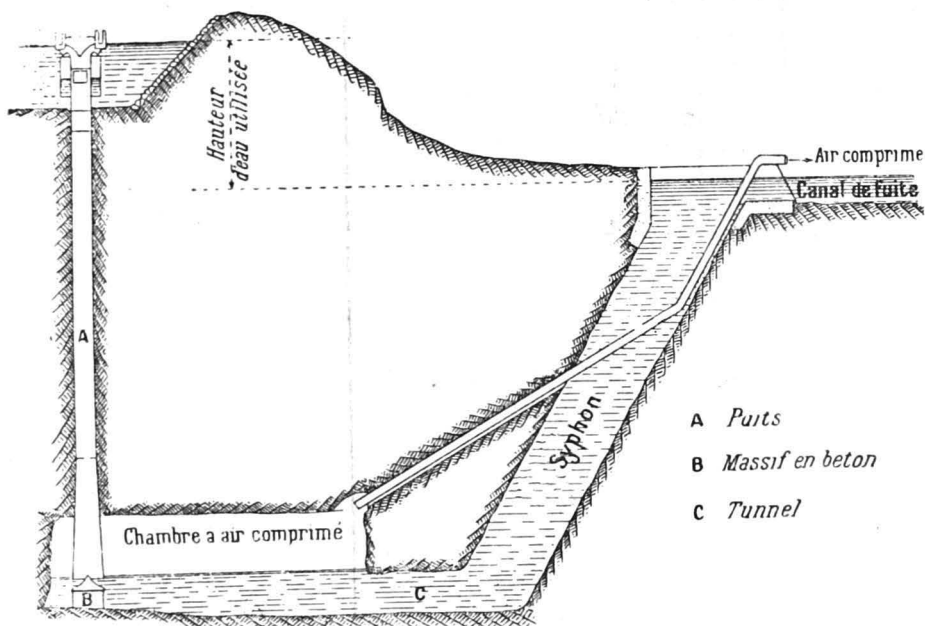

DIVERSE

Utilizarea unui râu pentru producerea aerului comprimat. — Un inginer american a întrebuițat o cădere de apă pentru ca să producă în mod continuu, fără nici un mecanism, o masă de aer comprimat. Principiul sistemului este cunoscut, dar el nu primise până acum nici o aplicație practică.

- A Puits
- B Massif en beton
- C Tunnel

Un baraj construit pe râul *Ontonagon* (Michigan) aduce apa într'un bazin pe fundul căruia se găsesc orificiile superioare a trei puțuri A de câte 1.50 m. diametru și 100 m. adâncime. Orificiile inferioare ale puțurilor dau într'o cameră supterană de aproape 2000 metri cubi capacitate. Această cameră se termină printr'un tunel, care se urcă în plan inclinat în formă de sifon până la canalul de scurgere așezat aproximativ cu 20 m. mai jos decât nivelul apei din bazin.

Apa în căderea sa aspiră aerul exterior în virtutea marelui viteze și a vidului pe care ea tinde să-l producă în tub. Aerul antrenat astfel de apă sosește la orificiul inferior al tubului care se termină deasupra unor mici blocuri B de beton a căror formă conică are drept scop separarea aerului de apă. Aerul se strânge în camera supterană unde capătă o presiune de 8 kilograme, care în virtutea unei legi cunoscute nu reacționează de loc asupra sosirii aerului exterior. O canalizare obișnuită duce aerul comprimat afară, la locul său de întrebuițare, pe când apa pe măsură ce cade, este golită prin sifon. Randamentul final atinge 82%. Masa de aer comprimat reprezintă o forță de 5000 cai, iar întreținerea și exploatarea anuală costă 2½ dolari de cal vapor.